

Pirátská normalizace. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 9. června 2023

ČESKO: Přiznám se k jedné deviaci, takovému omylu mládí (jak se tak zavedlo označení, které má obhájit nedávnou hloupost). V počátcích Pirátské strany jsem byl jejich podporovatel a volič. Ano, minimálně od roku 2013 si za to obden přivřu prsty do futer, abych nezapomněl. Ale ten začátek byl kouzelný. Proč?

Už v tu dobu jsem vnímal, že se začnou osekávat možnosti svobody jako takové. Obzvláště internet se ocitl v hledáčku korektních demagogů a Piráti svými protesty a elánem byli slyšet i vidět v tom, kde jsem také viděl problém. Internet si nenecháme ocesat. Parta převážně levicově nadšených ajťáků, trochu volnomyšlenkářů, pro které je svoboda vším a kterou jdou do politiky bránit. Už v roce 2013, stále bez poslaneckého mandátu, už ale Piráti začali odhalovat své ledví. Volnomyšlenkářství vyměnili za zaťatost a neschopnost komunikace. Po roce 2017, kdy se ve větším množství začali vyskytovat ve Sněmovně, začalo být očividné, že právě Piráti, kteří stáli za obranou svobody, budou pro svobodu jako takovou největším ohrožením.

V počátcích jejich existence žil internet tím, že webová stránka osud.cz je přímým ohrožením společnosti, ovlivňuje, manipuluje a je schopná nabourat naši pohodlnou korporátní demokracii. Ta samá situace jako teď (ač teď je zostřená právě tím, že z toho dělají zásadní téma demagogové korektnosti), nálepky, obviňování, útoční a bojovná hesla z úst tehdejších politiků. Kdo se tomu smál nejvíc? Piráti. Bylo to směšné. Bylo proč se tomu smát. Osud.cz se odebral na smetiště dějin (nakoukl jsem, stále existuje, řeší příšeru z jezera Loch Ness a 5G sítě), ale Piráti nastoupili svou hvězdnou chvilku ve vládních strukturách. A co v ní řeší?

Toto nedávno napsal předseda Pirátů Ivan Bartoš k dalším a dalším stránkám na bázi webu Osud.cz: „Piráti dohlížejí na veřejné zakázky. Proto jsme na ministerstvu připravili návod, jak zabránit tomu, aby tyto neprůhledné a manipulativní weby dosáhly na peníze nás daňových poplatníků. Opřeli jsme se i o pomoc profesionálů z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky a spolku Nelež.“ Takže z protivníků pátera Koniáše se sami stali Koniášem, který jde pro své svaté přesvědčení pálit knihy.

Bartoš tím popřel (a popírá vlastně každodenně svou účastí na nynější vládě) základy, na kterých jako Piráti povstali a na které chytili takové, jako jsem já. Jejich prioritou a základem byla obrana svobody. Teď je jejich prioritou odrbávání svobody pod záminkami, které jsme tu měli před více než deseti lety. Tedy web osud.cz. Kdo si na něj teď vzpomene? Piráti by měli. Před lety se smáli, teď sami trapně naříkají, že weby na bázi osud.cz ohrožují naši společnost. A chtějí osekávat a stavět se do role kata. Přestali svobodu chápat jako prostor pro neomezený vývoj, ale jako prostor s mnoha dobře míněnými regulacemi a zásahy státu, které mohou a vedou k normalizaci.

Svou podstatu popřeli i nedávno vyloučením své dlouholeté členky Jany Michailidu z nejužšího vedení strany. Jana Michailidu se vyfotila na Dnech antikapitalismu a obhajovala komunismus. Ne komunismus stalinistický, ale komunismus jako princip řízení společnosti. Na čemž není ždibec závadnosti, protože komunismus není nutně zlo politických procesů za poslušání zahraničního rozhlasu. V tom, ostatně, současný režim umí nadšeně sáhnout ke stejnému prostředku. Tedy soudit za názor. Jen u toho jako bonus odírá společnost o možnou prosperitu, protože se z kapitalismu změnil na oligarchii řízený korporativismus. Netvrdím, že současný režim je stejně obłudný jako ten minulý, ale je zcela na místě varovat, když se k jeho napodobování uchyluje.

Ostatně, že si tak odskočím, kapitalismus jako takový nemá jinou možnost, než se přeměnit na oligarchií řízený korporativismus. Důvod? Kapitalismus je v počátku spravedlivý. Každý má stejnou startovní čáru. Jenže po vytvoření mamutích korporací a oligarchů se startovní čára prakticky vymaže, a společnost začne korporacím a oligarchům sloužit za zbytky ze stolu. A pak to tu řídí korporace jako takové. A tam má smysl přemýšlet nad systémově sociálně spravedlivým státem, který má být bariérou mezi společnostmi a korporacemi. A ano, tam už si můžeme začít pohrávat s myšlenkami komunismu, nebo, protože je to historií poničený pojem, pohrávat si s myšlenkami na systémový sociální stát ve stylu 68 roku minulého století. Náš stát si rozhodně takový systém bariér nevytvořil a pro korporace je Česká republika jako hadr na klacku (viz stovky miliard korun odvedených ze země ve formě dividend, na které jedna vláda za druhou jen zírá jako tele na nová vrata). Pro příklad - zkuste si teď otevřít malý obchod s potravinami. Nikdo vám to zakazovat nebude, ale po měsíci v byznysu zjistíte, jaké to je krachovat a hlásit ukončení živnosti. Protože kapitalismus už je přežitý a změnil se na oligarchický korporativismus.

Piráti se s Janou Michailidu vyrovnali po svém. Vyloučili ji. A tím vyloučili z vlastní partaje i možnost dialogu, možnost růstu, možnost pohybu kupředu. Zabředli do toho, co ještě před deseti lety vehementně odmítali a bojovali proti tomu. Bartoš vyloučení Michailidu na svém profilu neokomentoval. Místo toho vyrukoval s tím, jak on osobně zatočí s dezinformátory, jak je na to připravený. Zkrátka mainstreamová zkratka na zahazení své politické vyprázděnosti. Už jen přísátí se k cecku státních peněz (což je pirátské specifikum, na státu se jich přiživuje nejvíc v porovnání s ostatními stranami a jejich základnami) a nezájem, žádný zápal. Piráti přestali předkládat témata, ale začali je přebírat od „vyšších“ struktur. Děsivé je, že to, co vypadne z úst ODS, STAN, KDU, nebo TOP 09, už je naprosto zaměnitelné s tím, co řekne jakýkoliv Pirát. Normalizace, konec dialogu, smrt vývoje. Strana a vláda jedno jsou.

„Piráti dnes jasně odmítli totalitní ideologie, jejich zlehčování a propagaci. Naší společnou odpovědností je přijmout nové výzvy, které před nás život staví, s veškerým důmyslem a zkušenostmi moderní doby. A uskutečňovat reálná řešení, aniž bychom podlehli svádění extrémismu,“ napsal na Twitter šéf poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek k vyloučení Jany Michailidu, která byla vyloučena v poměru 53:47 procent hlasů, tedy žádná silná převaha. Člověk z toho až získá pocit, že Jana Michailidu byla na nějaké sešlosti u tabulky pro vyvolávání duchů a snažila se probrat z dřímoty samotného Stalina. No, nebyla. Skutečně nebyla.

Pirátská politika, vlastně stejně jako ostatních stran ve vládě, se změnila na politiku záchrany vlastních zadků a podlézání voličům. Upřímně, Jana Michailidu vlastně představovala poslední zbytek vzpurného pirátství, které mělo nějakou hodnotu. Nesouhlasím s ní prakticky v ničem, v drtivé většině svého postoje zastává principy agresivní progresivní levice, ale v ní ještě tak nějak doutnala ta chuť nakopat zadky těm, kteří je mají nejvíc překrmené. Což není k michálkovskému odsouzení, ale prostě a jen k diskusi. Pravicově se můžeme tvářit v kapitalismu, v oligarchií řízeném korporativismu už to jde o dost hůř.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz